

Sygn. akt VU 1692/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2014 roku w Legnicy

sprawy z wniosku W. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania W. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 18 grudnia 2013 roku

znak (...)

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 18 grudnia 2013 roku, znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy W. D. prawo do emerytury od dnia 01 listopada 2013 roku.

Sygn. akt VU 1692/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 18 grudnia 2013 r. odmówił przyznania W. D. prawa do emerytury określonej art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), gdyż do dnia wejścia w życie tej ustawy, do dnia 01 stycznia 1999 r. udowodnił 14 lat, 6 miesięcy i 23 dni okresów pracy w szczególnych warunkach wobec wymaganych 15 lat. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż do stażu pracy w szczególnych warunkach nie uwzględniono okresu zasadniczej służby wojskowej od 28 kwietnia 1973 r. do 11 kwietnia 1975 r. ponieważ powołana uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 października 2013 r. podjęta została w indywidualnej sprawie i zgodnie z art. 390 § 1 k.p.c. wiąże tylko w tej sprawie.

W odwołaniu od powyższej decyzji R. K. żądanie uwzględnienia w okresach wykonywania pracy w szczególnych warunkach czasu służby wojskowej uzasadnił powołując się na uchwałę Sądu Najwyższego w składzie 7 sędziów.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział wL. wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. D., ur. (...) niespornie udokumentował na dzień 01 stycznia 1999 r. ponad 28 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz 14 lat, 6 miesięcy i 23 dni okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

(niesporne)

W okresie od 28 kwietnia 1973 r. do 11 kwietnia 1975 r. wnioskodawca odbywał zasadniczą służbę wojskową. W chwili powołania do służby wykonywał w (...)S.A. w J. do dnia 27 kwietnia 1973 r. pracę uznaną przez organ rentowy za pracę wykonywaną w szczególnych warunkach. Po odbyciu z dniem 11 kwietnia 1975 r. służby wojskowej W. D. podjął z dniem 12 maja 1975 r. w (...) pracę, także uznaną za pracę wykonywaną w szczególnych warunkach.

(niesporne)

Sąd zważył co następuje.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 8 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 10 lat pracy w szczególnych warunkach.

W sprawie bezspornymi były fakty wskazujące na to, że na dzień 01.01.1999 r. wnioskodawca wykazał ponad 28 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz 14 lat, 6 miesięcy i 23 dni okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach. W dacie wydania zaskarżonej decyzji miał skończony wiek 60 lat oraz nie był członkiem OFE.

Sporną kwestią wymagają ustalenia Sądu było to, czy wnioskodawca posiada nadto wymagane co najmniej 15 lat okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Zdaniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczony nie spełnił powyższego warunków bowiem według stanu na dzień 01 stycznia 1999 r. wykazał 14 lat, 6 miesięcy i 23 dni okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Z przyczyn wskazanych w zaskarżonej decyzji, z okresów pracy w szczególnych warunkach organ rentowy wyłączył okres odbywania zasadniczej służby wojskowej.

Niesporny fakt, że przed rozpoczęciem służby wojskowej i po jej zakończeniu wnioskodawca wykonywał prace w szczególnych warunkach sprawia, iż także okres odbytej przez niego służby jest okresem wykonywania takiej pracy. W świetle bowiem utrwalonego orzecznictwa, przede wszystkim powołanej w odwołaniu uchwały Sądu Najwyższego 7 sędziów z dnia 16 października 2013 r., II UZP 6/13 M.P.Pr. 2014/2/94-101) czas zasadniczej służby wojskowej odbytej w okresie obowiązywania art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony

Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. nr 44, poz. 220, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 1974 r.) zalicza się – na warunkach wynikających z tego przepisu – do okresu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym (art. 184 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jednolity tekst: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.). W świetle natomiast wyroku Sądu Najwyższego 17 maja 2012 r., I UK 399/11, LEX nr 1211140, okres służby wojskowej dla żołnierza zatrudnionego przed powołaniem do czynnej służby wojskowej w warunkach szczególnych, który po zakończeniu tej służby podjął zatrudnienie w tych samych warunkach, jest nie tylko okresem służby w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ale także okresem pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze. Podobne stanowisko wyraził między innymi Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 23 kwietnia 2013 r., III AUa 1412/12, LEX nr 1314759. Łącznie zatem z okresem zasadniczej służby wojskowej W. D. wykazał wymagane na dzień 01 stycznia 1999 r. 15 lat okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach i tym samym spełnił ostatnią przesłankę warunkującą prawo do emerytury wcześniejszej.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i orzekł co do istoty sprawy.